Tefila As Avoda (Service)

Source 1

ספרי דברים פרשת עקב פיסקא מא'–ולעבדו, זה תלמוד . . . דבר אחר ולעבדו זו תפלה . . . וכי יש עבודה בלב? הא מה תלמוד לומר ולעבדו זו תפלה; וכן דוד אומר (תהלים קמא', ב') תכון תפלתי קטורת לפניך משאת כפי מנחת ערב.

Translation: To serve G-d, that means to study Torah... An alternative explanation: service in this verse represents Tefila... You can ask: what type of service can be done through one's heart? What is the message that the Torah is conveying? That service in this verse is a reference to Tefila. So did King David declare (Tehillim 141, 2) Let my prayer be set forth before you like incense; and the lifting up of my hands like the evening sacrifice.

Source 2

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף כמ' עמ' ב'-ללמדו תורה. מנלן? דכתיב: ולמדתם אותם את בניכם. והיכא דלא אגמריה אבוה – מיחייב איהו למיגמר נפשיה, דכתיב: ולמדתם. איהי מנלן דלא מיחייבא? דכתיב: ולימדתם ולמדתם, כל שמצווה ללמוד – מצווה ללמד, וכל שאינו מצווה ללמוד – אינו מצווה ללמד. ואיהי מנלן דלא מיחייבה למילף נפשה? דכתיב: ולימדתם ולמדתם, כל שאחרים מצווין ללמדו – מצווה ללמד את עצמו, וכל שאין אחרים מצווין ללמדה? דאמר קרא: ולמדתם אותם את בניכם – ולא בנותיכם.

Translation: 'To teach him Torah.' How do we know it? Because it is written. And you shall teach them your sons. And if his father did not teach him, he must teach himself, for it is written, and you shall study. How do we know that the mother has no duty to teach her children? Because it is written, and you shall teach, which also can be read as and you shall study; hence whoever is commanded to study, is commanded to teach; whoever is not commanded to study, is not commanded to teach. And how do we know that she is not bound to teach herself? Because it is written, and you shall teach and you shall learn: the one whom others are commanded to teach is commanded to teach oneself; and the one whom others are not commanded to teach her? Because it is written: 'And you shall teach them your sons' but not your daughters.

Source 3

משנה מסכת ברכות פרק א'–משנה ב'– מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר בין תכלת לכרתי; וגומרה עד הנץ החמה. רבי יהושע אומר עד שלש שעות שכן דרך בני מלכים לעמוד בשלש שעות. הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם הקורא בתורה.

Translation: What is the earliest time at which one is permitted to recite Kriyas Shema in the morning? From when one is able to distinguish between the colors blue and white. R. Elazar said: From when one is able to distinguish between the colors blue and green and the latest time to recite Kriyas Shema is at sunrise. R. Yehoshua said that the latest time to recite Kriyas Shema is at the end of the third hour of the day. If by chance, you are not reciting Kriyas Shema until after the third hour of the day, you are not performing an unnecessary act because you are engaging on Torah study.

Source 4

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק א' דף ג' מור ג'–ר' סימון בשם רבי שמואל בר נחמן: על שם והגית בו יומם ולילה, שתהא הגיית היום והלילה שוין. ר' יוסי בר' אבין בשם ר' יהושע בן לוי על שם שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. ר' נחמן בשם ר' מני: כל המקיים שבע ביום הללתיך כאילו קיים והגית בו יומם ולילה.

Translation: Rav Simon in the name of Rav Shmuel son of Nachman says: the total number of Brachos that are recited before and after Kriyas Shema is based on a verse: you shall be involved in studying Torah in the day and at night. This is interpreted to mean that your involvement with Torah learning should be equal both in the day and at night. Rav Yossi son of Rav Avin in the name of Rav Yehoshua son of Levi opined: there are seven Brachos of Kriyas Shema each day based on the verse: seven times a day I shall praise You for your just rulings. Rav Nachman in the name of Rav Mani said: whoever fulfills the requirements of the verse: seven times a day I shall praise You (recites seven Brachos of Kriyas Shema each day) has fulfilled his obligation of being involved in Torah learning day and night.

Source 5

חרדים– הגיית היום והלילה שוין–היינו קרית שמע דאמר בבלי פרק שתי הלחם (מנחות צמ':) רבי יוחנן שם רבי שמעון בר יוחאי אפילו לא קרא אדם אלא קרית שמע קיים לא ימוש והגית בו יומם ולילה. ולפי שהיא קריאה חביבה תקינו לה ברכות לפניה ולאחריה כמו שתקינו על קריאת ספר תורה.

Translation: When Rav Simon stated that our involvement in Torah must be the same at night as it was during the day, he was referring to reciting Kriyas Shema. This was based on what we learned in the Babylonian Talmud: Rav Yochonon in the name of Rav Shimon Bar Yochai said that if all a person did during the day was to read Kriyas Shema during Tefilas Shacharis and Tefilas Maariv, he fulfilled the obligation to be involved in Torah study all day and all night. Because Kriyas Shema is a cherished activity, our Sages instituted the practice of reciting Brachos before reading it and after. This is similar to the practice that Chazal instituted concerning Kriyas Ha'Torah, to recite a Bracha both before and after reading from the Torah.

Source 6

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מז סעיף יד'–נשים מברכות ברכת התורה.

Translation: Women are obligated to recite the Birchos Ha'Torah.

Source 7

ברוך אתה ה' א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו לעסוק בדברי תורה.
והערב נא ה' א-להינו את דברי תורתך בפינו ובפי עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו וצאצאינו
וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה. ברוך אתה ה', המלמד
תורה לעמו ישראל. ברוך אתה ה' א-להינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים, ונתן
לנו את תורתו. ברוך אתה ה', נותן התורה. (Artscroll RCA Siddur p. 16)

Source 8

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יא' עמ' ב'–אמר רב יהודה אמר שמואל: השכים לשנות, עד שלא קרא קריאת שמע צריך לברך, משקרא קריאת שמע אינו צריך לברך, שכבר נפמר באהבה רבה.

Translation: Said R. Yehudah in the name of Shmuel: he who awakes and would like to study Torah, if he has not yet fulfilled the obligation of reciting Kriyas Shema, he must recite the Brachos for studying Torah but if he had already fulfilled the obligation of reciting Kriyas Shema, he no longer is required to recite the Brachos for studying Torah because he has already fulfilled the obligation to recite those Brachos by reciting the Bracha of Ahava Rabbah before saying Kriyas Shema.

Source 9

ביאור הלכה סימן מז סעיף יד ד"ה נשים וכו'–נשים וכו' – הטעם דהא חייבות ללמוד הדינים שלהם ועוד דחייבת לומר פרשת הקרבנות כמו שחייבת בתפלה א"כ קאי הברכה ע"ז. ב"י מ"א. ולפ"ז הטעם יכולה להוציא בבה"ת את האיש וכן כתב הפמ"ג בהדיא. והגר"א בביאור חולק ע"ז הטעם עי"ש אלא הטעם דמברכות הוא דאף דפטירי מתורה מ"מ יכולות לברך ולומר וצונו דלא גריעא מכל מ"ע שהזמן גרמא דקי"ל דיכולות לברך עליהן וכדלעיל בסימן י"ז ס"ב עיין שם ולפ"ז אין יכולות להוציא את האישץ

Translation: The reason why women must recite the Birchos Ha'Torah each day is because they are required to study how to perform the Mitzvos that they are obligated to perform. In addition women are obligated to recite the verses from the Torah that describe the daily morning sacrifice just as she is obligated to recite Shemona Esrei. That is why they recite the Birchos Ha'Torah. Based on this rule, a woman can recite the Birchos Ha'Torah on behalf of a man (who does not know the words). So wrote the Pri Migadim wrote explicitly. However, the Vilna Gaon held that women may recite the Birchos Ha'Torah and include the words: V'Tzivanu even though they are not obligated to perform the Mitzvah of Torah study because performing this Mitzvah is no worse than a woman performing a time bound Mitzvah for which it is accepted that first recites a Bracha but then a woman cannot recite a Bracha on behalf of a man.

Source 10

עטרת זקנים סימן מז ס״ק ג–נשים מברכות ברכת התורה. כי אף על פי שפטורים מן התורה שבעל פה, מכל מקום תורה שבכתב הם חייבים (ב״י ד״ה וכתב עוד האגור עיין ביו״ד סימן רמ״ו סעיף ו׳):

Translation: Women recite the Birchos Ha'Torah because although they are exempt from studying the Oral law, they are required to study the written law.

Source 11

מסכת תענית עמ' כז' עמ' ב'-וישראל שבאותו משמר מתכנסין בעריהן וקורין במעשה בראשית. מנהני מילי? אמר רבי יעקב בר אחא אמר רב אסי: אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (בראשית מ"ו) ויאמר ה' אלהים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם: רבונו של עול ם שמא ישראל חומאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבונו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: (בראשית מ"ו) קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'. אמר לפניו: רבונו של עולם, תינח בזמן שבית

המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.

Translation: And the Israelites who were part of that mishmar (the Israelites who lived in an area in which the Kohanim of that area were assigned to work in the Beit Hamikdash for a period of two weeks) would congregate in their cities and read from the Torah the portion on Creation. How do we know that? Rabbi Yaakov the son of Echah and Rabbi Yossi said: If not for the fact that Israelites congregated in their cities to read from the Torah while the Kohanim from that area were serving in the Beit Hamikdash, the heavens and the earth would not have remained standing as the verse says (Genesis 15, 8): Abraham said to G-d: How do I know that there will be those who will inherit my beliefs? What did Abraham mean? Perhaps my children will sin and You will punish them as You did to the generation of the Flood and the generation of Dispersion. And G-d responded: I will not. Abraham continued: Tell me, G-d, on account of what deed will I merit to have those who will inherit my beliefs? G-d answered: Take a heifer which is three years old and a goat which is three years old. Abraham continued: That is fine while the Beit Hamikdash stands. Then my children can obtain forgiveness by bringing a sacrifice. How will they gain forgiveness when the Beit Hamikdash is not standing? G-d responded: I have already prepared for them the text that describes the order of the sacrifices. As long as they read the text before Me, I will consider their reading as equal to bringing the sacrifices and I will forgive all their sins.

Source 12

וידבר ה' אל משה לאמר. צו את בני ישראל ואמרת אלהם, את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי, תשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת להם, זה האשה אשר תקריבו לה', כבשים בני שנה תמימם, שנים ליום, עלה תמיד. את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן כתית רביעת ההין. עלת תמיד, העשיה בהר סיני, לריח ניחח אשה לה'. ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש הסך נסך שכר לה'. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הבקר וכנסכו תעשה, אשה ריח (Artscroll RCA Siddur p. 32)

Source 13

רבון העולמים, אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו, ולהיות כהנים בעבודתם, ולוים בדוכנם, וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובמל התמיד, ואין לנו לא כהן בעבודתו, ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת: ונשלמה פרים שפתינו. לכן יהי רצון מלפניך, ה' א–להינו וא–להי אבותינו, שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך, כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו, ועמדנו על מעמדו.

(Artscroll RCA Siddur p. 40)

Translation: Master of the universe, You have commanded us to offer the daily sacrifice at its appointed time through the service of the Kohanim, the Leviim standing on the platform, and the Israelites at their sides. Now, due to our sins the Beis Hamikdash was destroyed and the morning sacrifice can longer be offered. The Kohanim cannot conduct the service. The Leviim van no longer stand on the platform and sing and the Israelites can no longer stand by them. Nevertheless, you sent us a message through the

prophets as follows: and the Jewish People will recite words as a substitute to the animal sacrifices. Therefore, may it be Your will, G-d, our G-d and the G-d of our forefathers that the words we utter be accepted favorably before You as if the daily animal sacrifices were offered at its proper time and according to its laws.

Source 14

ספר החינוך הערת המחבר–והחיוב של אלו לעשותן אינו בכל עת רק בזמנים ידועים מן השנה או מן היום. חוץ מששה מצוות מהן שחיובן תמידי, לא יפסק מעל האדם אפילו רגע בכל ימיו, ואלו הן, א. להאמין בשם. ב. שלא להאמין זולתו. ג. לייחדו. ד. לאהבה אותו. ה. ליראה אותו. ו. שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים.

Translation: The obligation to fulfill the 613 Mitzvos is not constant; rather they are obligatory during specific times of the year or day. Six mitzvos, however, are obligatory constantly. They should not be absent from one's consciousness for even one second of his life. They are: 1. To believe in G-d; 2. Not to believe in any other gods; 3. To recognize the singularity of G-d; 4. To love G-d; 5. To fear G-d; and 6. Not to stray after the thoughts of our heart or to what our eyes see.